AMBROSIASTER
Freising, 1. Hälfte 9. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38233
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

aptorũ. & ipsius dñi quia & dñs eandem audiens passus ẽ & apti sequen
tes fidem dñi persecutiones passi sunt. gaudentes. quia digni habiti
pro nomine dñi contumeliam pati. scientes pro his magna fore premia
repromissa; Idoneus enim seruus probatur. quando pro nomine dñi sui
inimicos ei offendit. cuius rei memores gauisi sunt spe promissionis;
In presura itaq; magna & hortatio ẽ ad profectũ cum similes illos
factos dic & xpi & aptis ad formã pbendam cæteris credentib; illis in lo
cis quib; forma illorum ambulabat; Auditum enim diffamatus ẽ sermo
dñi non solum in machedonia & in achaia sed in omni a loco fides
ura que ẽ addm processit; Tales ẽ hoc quale & illud ad romanos cũ dic.
quia fides ura pdicatur in uniuerso mundo. sed in his amplius. quia
non solũ fides. sed opus fidei illorũ peuenit in omnẽ locũ; Itaq; ñ
cesse habeamus nos aliquid eloqui. ipsi enim denuo adnuntiant qua
lem introitũ habuerimus ad uos. & quomodo conuersi estis addm
ab idolis. ad seruiendũ dõ uiuo & uero. & ad expectandũ filiũ ei de
lis quem suscitauit ex mortuis. ihũ qui eripit nos a ira uenientem;
Sic pagras redicunt fama introitus sui & conuersiones eorum
cũ pdicatione euangelii. utñ eos necesse eadicere; supfluũ ẽ enim
ea fari que nata sint. ad omnes enim in circuitu peuenerat. ita ut non
adnuntiarent cæteris quad euotione susciperant aptos. & quia ad
oma quae audierant a eis fuerant prũptiores relinquentes deos
mortuos. expectarent aut xpm de cælis quem humanæ salutis causã
mortuũ audierant; Et resurrexisse deuicta morte. & cũ carne
ad sũptũ in cælos ministrec nube ad confusionẽ prudentiũ mundi.
qui consideratio habita mundanorum casus naturã quã grauis est
putant ñ posse fieri. ut sustollatur in cælos, hoc effecto fit spr scitu
erubescant terricine prudentes; Ipsi enim scitis frs introitũ nrũ ad
uos quia ñ anus fuit sed ante passi & contumelias adflicti sicũ scitis in
philippis. ex esta libertate usi sumus in dñõ nro loquendo ad uos euan
gelium dei in magno certamine; Hanc pressurã quã nunc memorat

Ca. 2: